

[Johannes Hansen.]

minister. Naar man sammenholder det med de stærke Krav, som Regeringen og Regeringspartierne har ført frem om en Rentesænkning, synes jeg i hvert Fald, det er fuldt berettiget, at man fra Statens Side tager det videst mulige Hensyn og sænker Renten, hvor der er en Mulighed derfor. Jeg synes, det er et ganske rimeligt og ganske berettiget Krav.

Munch-Petersen: Den Forretningsorden, som er indført her i Tinget, efter at det kommunistiske Parti er blevet repræsenteret, tillader mig kun at tale i et Kvarter og paa dette Kvarter at besvare en Række forskellige Udtalelser, der er fremsat under Debatten. Det var jo tilmed saaledes, at de korte Bemærkninger i Aften først begyndte at flyde i saa rigelig Maalestok i nøjagtig samme Minut, som det Tog afgik, der bragte min Partifælle til det Møde i Frederikshavn, hvor han skal tale i Morgen.

Det ærede Medlem Hr. Bomholt vovede endnu en Gang at gentage den urigtige Paastand om Vinterhjælps-Forslaget, skønt det er en Kendsgerning, som fremgaar af Folketingstidenden 1932—33, Sp. 1965, at vor Forslag om Vinterhjælp, som var afleveret paa Rigsdagens Bureau den 14. December, blev anmeldt her i Tinget den 15. December, og at samme Dag blev saa ogsaa Socialministerens Forslag anmeldt. (*Socialministeren* [Steinke]: Tror De ogsaa, det var lavet den Dag?). Hvornaar det var lavet, kan man naturligvis ikke udtale sig om; Socialministeren havde jo længe talt om, at der engang maatte komme et Vinterhjælpsforslag, men havde stadig udsat at stille det og stillede det først, da vi stillede vort Vinterhjælpsforslag.

Ligeledes sagde det ærede Medlem Hr. Bomholt, at der skulde være en Modsætning mellem de Lovforslag, vi har stillet, og vor principielle Stilling til den kapitalistiske Krise. Det er ogsaa tidligere imødegaaet fra vor Side; de Forslag, vi stiller, er Forslag til Fordel for den arbejdende Befolkning og Forslag, hvis Gennemførelse vil skærpe den kapitalistiske Krise ved at ramme Kapitalismen meget føleligt, svække det kapitalistiske Samfund og bringe det nærmere til dets Afgrund.

Ingen har følt Trang til at komme ind paa Hagekorsaffæren fra Aabenraa, som jeg fremdrog, ikke heller nogen af de ærede socialdemokratiske Medlemmer fra Sønderjylland, hvis Rolle i denne Affære sammen med deres Partifællers jeg karakteriserede.

Forsvarsministeren har ikke følt Trang til at svare paa mit Materiale med Hensyn til Skrubrækkerordningen i Søværnet. Ganske vist har det ærede Medlem Hr. Westermann i to Indlæg forsøgt at forsvare denne Ordning. Han har bl. a. forsvaret den med, at Kadetternes Stilling ogsaa var daarlig. Det er muligt, men i hvert Fald er Kadetternes Stilling bedre end andre Studenteres Stilling, og samtidig har Kadetterne og Studenterne Fremtidsmulighederne. Men hvordan er det med de andre Fremtidsmuligheder? Af det Reglement, som gælder for Antagelse af Matelever ved Søværnet, Punkt 6, Nr. 4, fremgaar det, at efter Gennemgang af Kvartermesterskolens ældste Klasse kan dertil egnede Mater udnævnes til Underkvartermestre, Underbefalingsmænd, og kan for 1 Aar ad Gangen antages til frivillig Tjeneste i indtil 6 Aar eller hjemsendes. Det er altsaa de Fremtidsmuligheder, som Mateleverne har, de faa af dem, der bliver udtaget til Underkvartermestre.

Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen fremdrog, at det ikke havde noget med Sagen at gøre, om en Socialdemokrat, som ikke var tysk Statsborger, men sovjetrussisk, fik Lov at tale. Jeg vil gøre opmærksom paa, at Dimitrova, som Regeringen forbød at tale i Idrætshuset, var bulgarsk Statsborger. Spørgsmaalet var altsaa ikke, hvilket Lands Statsborger der var Tale om, men Spørgsmaalet var, om Udlændinge havde Lov til at deltage i offentlig politisk Diskussion her i Landet, og her gøres der altsaa Forskel efter politisk Opfattelse.

Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen kørte sig ogsaa meget højt op i sin Tale, da han talte om, at min Partifælle skulde have angivet Redaktør Stampfer ved at udtale, at denne skulde føre politisk Agitation. Ja, det er sikkert noget, som den tyske Hitlerregering hidtil har været ganske ukendt med! Hvis der skal være nogen Mening i en saadan Paastand om Angiveri i Forbindelse med Navnet Redaktør Stampfer, kan det udelukkende være en Paastand om Angiveri over for den danske Regering; thi den Fare, der maatte true Redaktør Stampfer, hvis han opholdt sig her i Landet, maatte jo være en Fare fra den danske Regerings Side, en Fare for Udvisning. Men derimod er der naturligvis en Fare, naar man her i Rigsdagen offentliggør 12 andre Navne, Navne, som forhaabentlig er den tyske Regering ubekendt, medmindre da den danske Regering allerede har indberettet disse Tilfælde til den tyske Regering og derigennem meddelt disse Navne til denne.